

Drahokamy posvátných tajemství
 Esence posvátných tajemství na cestách vzestupu ohlášená těm, kteří se touží dostat do blízkosti Boha, Všemohoucího, vždy odpouštějícího - požehnání budiž spravedliví, kteří zhluboka pijí z těchto křišťálových pramenů!
 ON JE VYVÝŠENÝ, NEJVYŠŠÍ!
 Řekl:
 „Z jeho úst vychází dvojbřítý meč.“
 Věz, že neboť je meč nástroj, který rozděluje a štěpí vedví, a protože z úst proroků Bohem vyvolených vychází to, co odděluje věřícího od nevěřícího a milujícího od milovaného, byl tento pojem tak použit, a mimo tohoto dělení a oddělování není zamýšlen žádný jiný význam.
 Proto když Ten, kdo je Prvotním bodem a věčným sluncem zatouží, se svolením Božím, shromáždit celé stvoření, aby je zdvihnul z hrobů jejich vlastních já, a rozdělil je jednoho od druhého, vysloví z Něj pouze jediný verš, a jeho verš odliší pravdu od bludu

od tohoto dne do dne vzkříšení.
 Který meč je ostřejší, než tento nebeský meč, které ostří je ráznější, než tato nezkazitelná ocel, která namáhá každé pouto a odděluje tak věřícího od nevěřícího, otce od syna, bratra od sestry a milujícího od milovaného?
 Neboť ten, kdo věří v to, co mu bylo odhaleno, je opravdovým věřícím a kdo se odvrátil pryč je nevěřící, a nastává mezi nimi takové nezvratné oddělení, že se přestanou shodovat a spolčovat jedni s druhými v tomto světě.
 A tak to je mezi otcem a synem, neboť kdyby syn věřil a otec odmítal, byli by oddělení a navždy odloučení jeden od druhého.
 Uvaž ve stejném světle vše, co jsme ti vysvětlili a dali do souvislosti.
 Kdybys vše spatřoval s pronikavým zrakem, vskutku bys viděl, že tento božský meč rozštěpuje generace.
 Kéž bys tomu mohl porozumět!
 Vše toto se děje mocí slova oddělení, která se projevuje za dne zúčtování a oddělení,

byli-li lidé dbalí za dne Pána.
 Otevři tedy své oči, abys mohl spatřit vše, co jsme ti odhalili, a dosáhnout toho, čeho nikdo jiný nedosáhnul.
 Vpravdě prohlašujeme: „Chvála Bohu, který je pánem Dne zúčtování!“
 Ano, tak moc, jak tito lidé selhali v osvojení si pravého poznání z jeho zdroje a pramene, a z oceánu čerstvých a jemně proudících vod, které plynou se svolením Božím skrze srdce, která jsou čistá a ryzí, tak moc jim bylo také zastřeno to, co Bůh zamýšlel těmi slovy a narážkami a zůstali uvězněni v cele svého vlastního já.
 Bohu vzdáváme díky za to, co nám propůjčil ze své milosti.
 Je to On, který způsobil naše ujištění o pravdivosti své víry – víry, které spojené síly Země a Nebe nemohou vzdorovat.
 Je to On, kdo nám umožnil rozpoznat Jej za dne Jeho přítomnosti, abychom svědčili tomu, koho Bůh nechá zjevit v pozdějším vzkříšení

a byli mezi těmi,
kteří v Něj věřili,
než se zjevil,
aby jeho přízeň
mohla dojít plnosti vůči nám
a celému lidstvu.
Avšak slyš, ó můj bratře,
moji žalobu proti těm,
kdo prohlašují,
že jsou spojení s Bohem
a s projevy
Jeho vědění,
a přesto následují
své zkažené sklony,
promarňují jmění
svého souseda,
oddávají se vínu,
páchají vraždy,
jeden druhého podvádějí
a uráží, chrlí urážky
proti Bohu a jsou zvyklí
mluvit nepravdy.
Lidé připisují
všechny tyto skutky nám,
zatímco jejich pachatelé
zůstávají nestoudní
před Bohem.
Odvrhují to,
co Jemu na nich
bylo milé
a dopouštějí se toho,
co zakázal.
Přesto se sluší,
aby lidem pravdy
zářily na jejich
tvářích
znamení pokory,
aby světlo svatosti
vyzařovalo
z jejich vzezření,
a aby kráčeli
po Zemi, jako by
byli v přítomnosti
Boží
a odlišili se
svými skutky
od všech obyvatel Země.
Takový musí být jejich stav,
aby jejich zraky
spatřily důkazy

Jeho moci,
jejich jazyky a srdce
zmiňovaly
Jeho jméno, jejich kroky
vedly k zemím Jeho blízkosti,
a jejich paže
se pevně držely
Jeho pravidel.
A kdyby měli
projít skrze
údolí čistého zlata
a doly vzácného stříbra,
měli by na ně pohlížet
jako na zcela
nehodné jejich pozornosti.
Tito lidé se však
odvrátili
od toho všeho
a nahradili to svými
zálibami, které
které odpovídají jejich
vlastním zkaženým sklonům.
Tak se toulají
v pustině
arogance a pýchy.
Dosvědčuji nyní,
že Bůh je jich
zcela prost,
a podobně jsme i my.
Pij tedy zhluboka, ó můj
bratře, z těchto živých vod,
jejichž proudění
v oceánech těchto slov
jsme zapříčinili.
Mám dojem, že moře
majestátnosti
se v nich vzdouvají
a drahokamy
svaté ctnosti září v nich
i nad nimi.
Zbav se tedy
toho, co ti je překážkou
k tomuto
nezbadatelnému
karmínovému moři
a k výkřiku „Ve jménu
Božím a z Jeho milosti!“
ponoř se tam.
Ať tě ničí strach
nepoleká.

Důvěřuj Pánu, svému Bohu,
neboť On je dostatečným pro
všechny, kdo mu důvěřují.
On tě vpravdě
bude chránit a v Něm
budeš bezpečně přebývat.
Věz navíc, že v tomto
nejsvětějším
a nejskvělejším městě
zjistíš,
že poutník je
pokorný před všemi lidmi
a pokorný
před všemi věcmi.
Neboť nespátřuje nic,
kromě toho, že vnímá
Boha uvnitř.
Spatřuje
zářivé chlouby Boha
ve světlech
Jeho odhalení,
která obklopily
Sinaj stvoření.
Na tomto místě
se poutník nesmí domáhat
žádného ctěného postavení
v žádném shromáždění,
nebo kráčet před ostatními
v touze se chlubit
a vyvyšovat.
Namísto toho na sebe
musí vždy hledět,
jako by byl
v přítomnosti Pána.
Nesmí nikomu
přát to, co nepřeje
sám sobě,
ani říkat to,
co by nesnesl slyšet
říkat druhého,
ani žádat po žádné duši to,
co by nežádal
sám po sobě.
Namísto toho mu přísluší
kráčet po Zemi
s neodchylujícími se kroky
v království
Jeho nového stvoření.
Věz však,
že hledající na počátku

své cesty
zakouší změnu
a proměnu,
jak již bylo
zmíněno.
To je nepochybně
pravda, jak bylo
odhaleno
ohledně těch dnů:
„Za dne, kdy Země
bude přeměněna
do jiné Země.“
Toto jsou vskutku dny,
jaké žádné
smrtelné oko
nikdy nespátřilo.
Požehnan je ten,
kdo k tomu dosahuje
a uvědomuje si jejich plnou
hodnotu. „Poslali jsme
Mojžíše s našimi znameními,
říkajíc mu:
„Vyved' své lidi
z temnoty do světla
a připomeň jim
dny Boha.“
A toto jsou vpravdě
dny Boha, kdybyste to
jen mohli vědět.
Na tomto místě se před
vámi zjevují všechny
měnící se a rozličné reality.
Kdokoliv
odmítá tuto pravdu,
se jistě odvrací
od Božího záměru,
bouří se proti Jeho vládě,
a odporuje
Jeho svrchovanosti.
Neboť je vskutku
v moci Toho,
kdo proměnil Zemi
v jinou Zemi,
přeměnit všechny kdo na ni
pobývají a pohybují se.
Pročež se nedivte,
jak proměnil
temnotu ve světlo,
světlo v temnotu,
nevědomost ve vědění,

bloudění ve vedení,
smrt v život,
a život ve smrt.
Je to na tomto místě,
kde zákon přeměny
působí.
Ó můj bratře!
V tomto stadiu, které
vyznačuje počátek
cesty, spatříš rozličné
zastávky
a lišící se znamení,
dokonce i jak bylo zmíněno
ve spojení
s hledaným Městem.
Všechny tyto platí ve svých
odpovídajících rovinách.
Sluší se tvé znamenitosti,
abys na této zastávce
zvažoval každou stvořenou
věc dle jejího vlastního místa,
ani neponižujíc, ani
nevyvyšujíc její opravdovou
pozici. Například, kdybys
zredukoval neviděný svět
na říši stvoření,
byl by to akt
naprostého rouhání,
a opak
by obdobě byl
podstatou bezbožnosti.
Kdybys však
popsal neviděný svět
a říše jeho stvoření
v jejich vlastních působících,
byla by to
nezpochybnitelná pravda.
Jinými slovy,
kdybys dosvědčil
jakoukoliv přeměnu
v říši
posvátné jednoty,
nebylo by možné zplodit
větší hřích v celém stvoření,
ale kdybys
rozmýšlel o přeměně
dle jejího vlastního místa
a patřičně jí rozuměl,
žádná újma by tě nemohla
postihnout. Při mém Pánu!

Nehledě na to všechno
co jsme ti odhalili
o tajemství
promluv
a stupních výkladu,
zdá se mi, že jsem
nepromluvil jediné písmeno
z oceánu
Božího skrytého vědění
a esence Jeho
tajemné moudrosti.
Dá-li Bůh, toto
zkrátka provedeme
v tomu ustaveném čase.
On vskutku
vzpomíná všechny věci
dle jejich příslušné pozice,
a my, vpravdě,
Jej všichni velebíme.
Věz navíc,
že pták, který se vznáší
nahore v atmosféře
říše, nebude nikdy
schopen
vystoupat do nebe
nadsmyslové svatosti,
ani ochutnat plody,
které tam
Bůh vypěstoval,
ani zhluboka pít z pramenů,
jejichž proudění
v jeho středu zapříčinil.
A kdyby se napil
i pouhé kapky z nich,
okamžitě by zahynul.
I jak jsi svědkem
v těchto dnech
ohledně těch, kdo
tvrdí, že jsou nám oddaní,
a přesto se dopouštějí
takových skutků, pronášejí
taková slova a vznášejí
takové požadavky, jaké
vznášejí. Mám za to, že leží
jako mrtví uvnitř svých
vlastních závojų. Nazírej
stejným způsobem
každé místo, znamení
a narážku, abys mohl
vnímat všechny věci

v jejich příslušném místě
 a uvažovat o všech věcech
 v patřičném světle.
 Neboť na tomto místě,
 ve městě posvátné Jednoty,
 se nacházejí ti,
 kdo vstoupili do archy
 božího vedení
 a cestovali skrze výšiny
 božské jednoty.
 Na jejich tvářích
 spatříš
 světla krásy
 a v jejich lidských chrámech
 tajemství znamenitosti.
 Budeš vnímat pižmem
 obtěžkanou vůni
 jejich slov
 a uzříš znamení
 Jeho svrchovanosti ve všech
 jejich způsobech a skutecích.
 Ani nebudeš zastřený
 činy těch, kteří
 nedokázali zhluboka pít
 z křišťálových pramenů,
 nebo dosáhnout
 k městům svatosti,
 a kteří následují
 své sobecké touhy
 a šíří v zemi chaos,
 zatímco po celou dobu
 věří, že jsou
 vedeni správně.
 To skutečně o nich
 bylo řečeno:
 „Jsou bídní a pošetilí,
 kdo následují každého
 halasného podvodníka
 a kteří se sklánějí
 s každým měnicím se
 větrem.“ Stádia
 této cesty, stanoviště,
 a příbytku jsou jasná
 a tobě zjevná
 a nevyžadují žádné
 další vysvětlení.
 Věz tedy, že všechno
 co jsi slyšel a čeho jsi
 byl svědkem, že
 Denní hvězda pravdy,

Prvotní bod, připisuje sobě
 ze všech označení
 dřívějších časů,
 je způsobeno pouze
 slabostí lidí
 a systémem
 světa stvoření.
 Avšak,
 všechna jména a vlastnosti
 obíhají kolem Jeho esence
 a krouží okolo
 prahu Jeho svatyně.
 Neboť je to On,
 kdo cvičí všechna jména,
 odhaluje všechny vlastnosti,
 propůjčuje život všem
 bytostem, pronáší
 posvátné verše, a uspořádává
 nebeská znamení.
 Nuže, kdybys hleděl
 svým vnitřním okem,
 zjistil bys, že všichni
 mimo Něj, upadají
 do čiré nicoty
 a jsou jako zapomenutá věc
 v Jeho svaté přítomnosti.
 „Bůh byl sám; nikdo
 mimo Něj nebyl.
 Nyní zůstává tím,
 čím byl vždy.“
 Když bylo ustaveno,
 že Bůh – kéž je posvěcen
 a veleben!
 – byl sám a nikoho
 mimo Něj
 nebylo,
 jak se zde může
 projevit
 zákon proměny?
 Kdybys přemítal
 o tom, co jsme ti
 prozradili,
 denní hvězda vedení
 by před tebou
 jasně zářila
 v tomto věčném jitru,
 a ty bys tak
 byl počítán
 mezi zbožné.
 Věz navíc, že vše,

co jsme zmínili
 ohledně těchto cest,
 je určeno pouze
 pro vyvolené
 mezi spravedlivými.
 A kdybys popohnal
 zásobník ducha
 a překročil lučiny
 nebe,
 dokončil bys
 všechny tyto cesty
 a objevil všechna tajemství
 v době kratší
 než mrknutí oka.